

PRESUDA SUDA

3. srpnja 1974.

U predmetu C-192/73,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku, na temelju članka 177. Ugovora o EEZ-u, koji je uputio Tribunal d'Arrondissement de Luxembourg (Okružni sud u Luxembourg, Luksemburg), u postupku između

VAN ZUYLEN FRÈRES

i

HAG AG

o tumačenju članaka 5., 30., 36. i 85. Ugovora o EEZ-u,

SUD,

u sastavu: R. Lecourt, predsjednik, A. M. Donner i M. Sørensen, predsjednici vijeća, R. Monaco, J. Mertens de Wilmars, P. Pescatore, H. Kutscher, C. Ó Dálaigh i A. J. Mackenzie Stuart (izvjestitelj), suci,

nezavisni odvjetnik: H. Mayras,

tajnik: A. Van Houtte,

donosi sljedeću

PRESUDU

- 1 Odlukom od 31. listopada 1973., koju je tajništvo Suda zaprimilo 28. prosinca 1973., Tribunal d'Arrondissement (Okružni sud) u Luxembourg uputio je Sudu na temelju članka 177. Ugovora o EEZ-u zahtjev za prethodnu odluku o tumačenju članaka 5., 30., 36. i 85. Ugovora u vezi sa žigovnim pravom.
- 2 Prvim se pitanjem pita zabranjuju li pravila Zajednice o tržišnom natjecanju, ili pak ona koja se tiču slobodnog kretanja robe, nositelju žiga koji je pravno zaštićen u jednoj državi članici da se protivi uvozu proizvoda koji punopravno nose „isti žig” u drugoj državi članici ako su ta dva žiga isprva pripadala istom nositelju.

- 3 Iz spisa proizlazi da je izvorni nositelj, koji ima sjedište na državnom području Njemačke, prenio svoj žig za područje Belgije podružnici koju je osnovao i kontrolirao, ali koja je poslije postala neovisna na temelju akta javnog tijela.
- 4 Kao što je izraženo u pitanju, između sadašnjih dvaju nositelja ne postoje „pravne, financijske, tehničke ni gospodarske veze”.
- 5 Budući da se u ovim okolnostima ne primjenjuje članak 85., pitanje valja razmotriti samo s obzirom na pravila povezana sa slobodnim kretanjem robe.
- 6 Iz odredaba Ugovora koje se odnose na slobodno kretanje robe, osobito članka 30., proizlazi da su količinska ograničenja uvoza i sve mjere s istovrsnim učinkom zabranjeni među državama članicama.
- 7 Međutim, u skladu s člankom 36., te odredbe ipak ne isključuju zabrane ili ograničenja uvoza koji su opravdani razlozima zaštite industrijskog ili trgovačkog vlasništva.
- 8 Unatoč tomu, isti taj članak, a osobito njegova druga rečenica kao i kontekst, pokazuju da iako Ugovor ne utječe na postojanje prava priznatih zakonodavstvom pojedine države članice u vezi s industrijskim i trgovačkim vlasništvom, zabrane iz Ugovora ipak mogu, ovisno o okolnostima, utjecati na ostvarivanje tih prava.
- 9 Propisujući iznimku od jednog od temeljnih načela zajedničkog tržišta, članak 36. zapravo dopušta odstupanja od slobodnog kretanja robe samo do mjere u kojoj su ta odstupanja opravdana u svrhu zaštite prava koja čine konkretan predmet tog vlasništva.
- 10 Stoga primjena zakonodavstva koje se odnosi na zaštitu žigova u svakom slučaju štiti zakonitog nositelja žiga od povreda koje mu mogu nanijeti treće osobe koje nemaju zakonsko pravo vlasništva.
- 11 Ostvarivanje žigovnog prava često doprinosi podjeli tržišta te time utječe na slobodno kretanje robe među državama članicama, tim više što ono – za razliku od drugih prava na industrijsko i trgovačko vlasništvo – nije vremenski ograničeno.
- 12 Prema tomu, nositelju žiga ne može se dopustiti pozivanje na isključivost žigovnog prava, koja može biti posljedica teritorijalnog ograničenja nacionalnih zakonodavstava, s ciljem zabrane trgovanja u jednoj državi članici robom koja je zakonito proizvedena u drugoj državi članici pod istim žigom koji ima isto podrijetlo.
- 13 Takva zabrana, koja bi ozakonila izolaciju nacionalnih tržišta, proturječila bi jednom od bitnih ciljeva Ugovora, a to je ujedinjenje nacionalnih tržišta u jedinstveno tržište.
- 14 Iako je na takvom tržištu navođenje podrijetla proizvoda označenog žigom korisno, odgovarajuće se informacije mogu pružiti potrošačima drugim sredstvima, koja neće utjecati na slobodno kretanje robe.
- 15 Slijedom toga, zabrana trgovanja u jednoj državi članici proizvodom koji punopravno nosi određeni žig u drugoj državi članici iz isključivog razloga što isti takav žig istog

podrijetla postoji u prvoj državi članici nije u skladu s odredbama o slobodnom kretanju robe na zajedničkom tržištu.

- 16 Drugim se pitanjem pita bi li bio isti slučaj i kada bi proizvodom koji nosi žig trgovao ne nositelj žiga u drugoj državi članici nego treća osoba koja je propisno stekla taj proizvod u toj državi.
- 17 Ako nositelj žiga u jednoj državi članici može osobno trgovati proizvodom koji nosi žig u drugoj državi članici, isto vrijedi i za treću osobu koja je propisno stekla taj proizvod u prvoj državi.

Troškovi

- 18 Troškovi vlade Ujedinjene Kraljevine i Komisije Europskih zajednica, koje su Sudu podnijele očitovanja, ne nadoknađuju se. Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka.

Slijedom navedenog,

SUD,

odlučujući o pitanjima koja mu je Tribunal d'Arrondissement de Luxembourg (Okružni sud u Luxembourg) uputio presudom od 31. listopada 1973., odlučuje:

1. **Zabrana trgovanja u jednoj državi članici proizvodom koji punopravno nosi određeni žig u drugoj državi članici iz isključivog razloga što isti takav žig istog podrijetla postoji u prvoj državi članici nije u skladu s odredbama kojima se propisuje slobodno kretanje robe na zajedničkom tržištu.**
2. **Ako nositelj žiga u jednoj državi članici može osobno trgovati proizvodom koji nosi taj žig u drugoj državi članici, isto vrijedi i za treću osobu koja je propisno stekla taj proizvod u prvoj državi.**

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourg 3. srpnja 1974.

[Potpisi]